

Kosovski “Borci Za Slobodu” Financirani Od Strane Organizovanog Kriminala

By [Prof Michel Chossudovsky](#)

Region: [Europe](#)

Global Research, September 29, 2008

[Global Research](#) 10 April 1999

NATO-vo nemilosrdno bombardovanje Beograda i Prištine, koje je proglašeno u globalnoj mediji kao humanitarna mirovna misija, ide daleko od kršenja internacionalnog zakona. Dok je Slobodan Milošević demonizovan, prikazan kao bezdušni diktator, Oslobođilačka Vojska Kosova (OVK) se uzdiže kao nacionalistički pokret vrijedan poštovanja, koji se bori za prava etničkih Albanaca. Ali istina je da je OVK podržana od strane organizovanog kriminala sa ćutljivim odobrenjem Sjedinjenih Država i njenih saveznika.

Nastavljajući sa šablonom iz rata u Bosni, javno mnjenje se vješto dovodilo u zabludu. Multimilijarderska trgovina droge na Balkanu je odigrala odlučujuću ulogu u “financiranju borbe” na Kosovu prema potrebama zapadnih, ekonomskih, strateških i vojnih objekta. Veze između OVK-a i kriminalnih sindikata u Albaniji, Turskoj i Evropskoj Zajednici su bile poznate zapadnim vladama i obavještajnim službama od sredine 90-ih. Ove veze su opširno dokumentovane u evropskim policijskim arhivama i potvrđene brojnim studijama.

“... Financiranje kosovskog gerilskog rata postavlja ključna pitanja i temeljito testira tvrdnje da se radi o “etičkoj” vanjskoj politici. Da li bi Zapad trebao da potpomaže gerilsku vojsku (OVK) za koju izgleda da je djelimično financirana od strane organizovanog kriminala?” [1]

Dok su se lideri OVK-a rukovali sa Državnim Sekretarom SAD-a Madeline Albrightom u Rambouilletu, Europol (evropska policijska organizacija sa sjedištem u Hagu) je “pripremala izvještaj za evropske ministre unutrašnjih poslova i pravde o vezi između OVK-a i albanskih rasturača droge.” [2] U međuvremenu je globalna medija vješto prikazala pobunjeničku vojsku kao opšteg predstavnika interesa etničkih Albanaca na Kosovu (u mjesecima prije NATO-vog bombardovanja).

Uprkos njenih veza sa trgovinom droge, OVK je u stvarnosti postala kormilar mirovnog procesa u ime etničke albanske većine, kada je vođa OVK-a Hashim Thaci (29-godišnji “borac za slobodu”) bio postavljen za njihovog glavnog pregovarača u Rambouilletu. Zapad se oslanjao na svoje OVK pione da zapečate sporazum koji bi transformirao Kosovo u okupiranu teritoriju pod zapadnom administracijom.

Ironično je da je Robert Gelbard, američki specijalni envoj za Bosnu, prošle godine opisao OVK kao “teroriste”. Christopher Hill, glavni američki pregovarač i arhitekta Rambouillet sporazuma, “je također jako kritikovao OVK za njeno navodno trgovanje drogom.” [3] Čak šta više, samo dva mjeseca prije Rambouilleta, Državni Sekretarijat SAD-a (State Department) je priznao (zasnovano na izvještaju iz Posmatračke Misije SAD-a) ulogu OVK-a u terorisanju i iskorjenjavanju etničkih Albanaca:

“...OVK zlostavlja ili kidnapuje svakoga ko ide u policiju,...predstavnici OVK-a su prijeli da

ubiju seljake i da im zapale kuće ako se ne pridruže OVK-u [proces koji se nastavio od početka NATO-vog bombardovanja]...zlostavljanje OVK-a je dostiglo takve razmjere da su stanovnici šest sela u regionu Štimlja bili spremni da bježe." [4]

Dok podržavaju "oslobodilački pokret" koji ima vezu sa trgovinom droge, izgleda da je zapad namjerio da zaobiđe civilnu Demokratsku Ligu Kosova i njenog vođu Ibrahima Rugovu, koji je zatražio prestanak bombardovanja i izrazio svoju želju da postigne mirovnu nagodbu sa jugoslovenskim vlastima. [5] Vrijedno je se podsjetiti da je OVK izjavila da su Srbi ubili Rugovu (zajedno sa tri druga lidera uključujući Fehmi Aganija) nekoliko dana prije njegove konferencije za štampu, 31. marta.

Tajno financiranje "boraca za slobodu"

Sjećate li se Oliver Northa i latinsko-američkih Kontraša (Contras)? Kosovki šablon je sličan drugim tajnim operacijama CIA-a u Centralnoj Americi, Haitiju i Avganistanu, gdje su "borci za slobodu" bili financirani putem pranja prljavog novca od droge. Od početka hladnog rata, zapadne obavještajne službe su razvile složenu vezu sa ilegalnom trgovinom droge. Od slučaja do slučaja, novac od trgovine droge koji se prao u internacionalnom bankarskom sistemu, je financirao te tajne operacije.

Prema autoru Alfred McCoyu, šablon ovog financiranja se uspostavio u ratu u Indokini. U 1960-im, Meova vojska u Laosu je bila financirana od trgovine drogom kao dio vojne strategije Washingtona protiv kombinovanih snaga neutralističke vlade princa Suvana Fuma i Patet Laoa. [6]

Ovaj šablon politike droge koji se uspostavio u Indokini se od tada kopirao u Centralnoj Americi i Karibima. "Rastuća krivulja koja predstavlja uvoz kokaina u SAD", pisao je novinar John Dinges "je bila popraćena skoro identičnim povećanjem toka oružja i vojnih savjetnika iz SAD-a u Centralnu Ameriku." [7]

Znalo se da se vojska u Gvatemali i Haitiju, kojima je CIA pružila tajnu podršku, bavila trgovinom droge u južnoj Floridi. I kao što je bilo otkriveno u skandalima Iran-Contre i Komercijalne i Internacionalne Kredit Banke (BCCI), postojali su jaki dokazi da su se te tajne operacije financirale putem pranja novca od trgovine drogom. "Prljavi Novac" koji se isprao kroz bankarski sistem-često kroz anonimnu praznu (nepostojeću) kompaniju-je postajao "tajni novac" koji se koristio za financiranje raznih pobunjeničkih grupa i gerilskih pokreta, uključujući nikaragvanske Kontraše i avganistanske Mudžahedine. Prema izjavi Time časopisa od 1991:

"Pošto su SAD htjele da snabdiju mudžahedinske pobunjenike u Avganistanu sa stinger projektilima i drugim teškim naoružanjem, trebala im je puna saradnja Pakistana. Do sredine 1980-ih, operacija CIA-e u glavnom gradu Pakistana Islamabadu, je bila jedna od najvećih štabova američke obavještajne službe na svijetu. 'Ako BCCI banka predstavlja toliku sramotu za SAD tako da se ne vrše otvorene istrage, to je dosta zbog toga što je SAD progledala kroz prste rasturanju heroina u Pakistanu', rekao je član obavještajne službe SAD-a." [8]

Od ranih 1980-ih, Bonn i Washington su se udružili u uspostavljanju svojih interesnih sfera uticaja na Balkanu. Njihove obavještajne službe su također međusobno sarađivale. Prema obavještajnom analitičaru John Whitleyu, tajna podrška pobunjeničkoj vojsci Kosova se uspostavila kao zajedničko djelo između CIA-e i njemačke Bundes Nachrichten Dienst (BND)

(koja je ranije odigrala ključnu ulogu u postavljanju desničarske nacionalističke vlade na čelu sa Franjom Tuđmanom u Hrvatskoj). [9] Zadatak da se stvori i financira OVK je isprva bio dat Njemačkoj: "Oni su koristili njemačke uniforme, istočno-njemačko oružje i bili su financirani, djelimično, s novcem od droge". [10] Prema Whitleyju, CIA je potom bila instrumentalna u obuci i snabdijevanju OVK-a u Albaniji. [11]

Tajne aktivnosti njemačke BND su bile dosljedne sa Bonnovom namjerom da proširi svoj "Lebensraum (Životni Prostor)" unutar Balkana. Prije početka građanskog rata u Bosni, Njemačka i njen ministar za vanjske poslove Hans Dietrich Genscher je aktivno podržao otcjepljenje; ona je "ubrzala internacionalnu diplomatiju" i vršila pritisak na svoje zapadne saveznike da priznaju Sloveniju i Hrvatsku. Prema Geopolitičkom Posmatraču Droge (Goepolitical Drug Watch), i Njemačka i SAD su bile naklonjene (iako nezvanično) formaciji "Velike Albanije" koja bi sadržavala Albaniju, Kosovo i djelove Makedonije. [12] Prema Sean Gervasiju, Njemačka je tražila odriježene ruke među svojim saveznicima "da vodi ekonomsku dominaciju u čitavoj srednjoj Evropi." [13]

Islamski fundamentalizam i podrška OVK-u

"Prikriveni plan" Bonna i Washingtona se sastojao u potpaljivanju nacionalističkih oslobodilačkih pokreta u Bosni i na Kosovu s krajnjim ciljem destabilizacije Jugoslavije. Ovaj drugi cilj je također bio izvršen "putem gledanja kroz prste" na navalu ratnih plaćenika i financijske podrške iz islamskih fundamentalističkih organizacija. [14]

Plaćenici koji su bili financirani od Saudijske Arabije i Kuvajta su se borili u Bosni. [15] I bosanski šablon se kopirao na Kosovu: tvrdi se da se mudžahedinski plaćenici iz raznih islamskih zemalja bore uz OVK-ove borce na Kosovu. Isto se tvrdi da su njemački, turski i avganistanski instruktori obučavali OVK u gerilskim i diverzantskim taktikama. [16]

Prema izvještaju njemačkog Deutsche Press-Agentura, financijska pomoć za OVK iz islamskih zemalja se proturala preko bivšeg šefa Nacionalne Informativne Službe (NIS), Bashkima Gazidede. [17] "Gazidede, navodno odani musliman koji je pobjegao iz Albanije u martu prošle godine [1997.], je trenutno [1998.] pod istragom zbog svojih veza sa islamskim terorističkim organizacijama." [18]

Putevi snabdijevanja za naoružanje OVK-ovih "boraca za slobodu" su nepristupačne brdsko-planinske granice Albanije sa Kosovom i Makedonijom. Albanija je također ključna tačka Balkanskog puta za drogu koji snabdijeva zapadnu Evropu sa heroinom četvrtog stepena. 75% heroina koji ulazi u zapadnu Evropu dolazi iz Turske. Također, veliki dio prevoza droge porijeklom iz Turske prolazi kroz Balkan. Prema američkoj administraciji za borbu protiv droge, Drug Enforcement Administration (DEA), "predpostavlja se da se 4-6 metričkih tona heroina iznese iz Turske svaki mjesec [kroz Balkan], kojoj je destinacija zapadna Evropa." [19] Nedavni izvještaj od strane Njemačke Federalne Kriminalne Agencije tvrdi da: "Etnički Albanci su sada najistaknutija grupa koja rastura heroin potrošačima u zapadnim državama." [20]

Pranje prljavog novca

Da bi napredovali, kriminalnim sindikatima koji se bave trgovinom droge na Balkanu su potrebni prijatelji na visokim položajima. Družine krijumčara sa navodnim vezama sa turskom državom, za koje se tvrdi da kontrolišu trgovinu heroina kroz Balkan "suraduju blisko sa ostalim grupama sa kojima imaju političke i religiozne veze", uključujući kriminalne

grupe u Albaniji i na Kosovu. [21] U ovoj novoj globalnoj financijskoj sredini, snažne podzemne političke grupe, koje imaju veze sa organizovanim kriminalom, razvijaju i kultiviju veze sa istaknutim političkim ličnostima i službenicima vojnih i obavještajnih ustanova.

Trgovina heroina, međutim, koristi ugledne banke da ispere velike sume prljavog novca. Dok su oni, takoreći, udobno udaljeni od krijumčarskih operacija, moćni bankarski interesi u Turskoj, ali većinom oni u financijskim centrima zapadne Evrope, tajno primaju debele nagrade od operacija pranja novca, koje donose više milijardi dolara. Ovi bankarski interesi gube mnogo ako ne bi garantovali bezbjedan prolaz droge u tržišta zapadne Evrope.

Albanska veza

Krijumčarenje oružja iz Albanije u Kosovo i Makedoniju je počelo početkom 1992, kada je Demokratska partija došla na vlast, pod vodstvom predsjednika Salija Berishe. Široka podzemna ekonomija i prekogranična trgovina je bila započeta. Trougasta trgovina nafte, oružja i droge se razvila pretežno kao posljedica embarga koji je internacionalna zajednica uspostavila na Srbiju i Crnu Goru i grčke blokade protiv Makedonije.

Poslije IMF-ovog "ekonomskog lijeka" prisiljenog na Beograd 1990, industrija i poljoprivreda na Kosovu su potpuno propali. Embargo je bio uveden na Jugoslaviju. Etnički Albanci i Srbi su bili ugorani u užasno siromaštvo. Ekonomska propast je stvorila prilike koje su podstrekle progres ilegalne trgovine. Na Kosovu, stopa nezaposlenosti je porasla do vrtoglavnih 70% (prema zapadnim izvorima).

Siromaštvo i ekonomska propast su služili da razdraže etničke napetosti koje su kipile ispod površine. Hiljade nezaposlenih omladinaca "tek što su prešli 19 godina" iz osiromašenog stanovništva, su bili regrutovani u rankove OVK-a... [22]

U Albaniji, reforme za slobodno tržište usvojene od 1992, su stvorile uslove koji su bili pogodni za kriminalizaciju državnih institucija. Novac od droge se također prao u albanskim piramidama (mutne radnje koje obećavaju ulagačima brzo bogatstvo), koje su se pojavljivale tokom vlade bivšeg predsjednika Salija Berishe (1992-1997). [23] Ovi mutni investicioni fondovi su bili integralni dio ekonomskih reformi nanijetim na Albaniju od strane zapadnih kreditora.

Baroni droge na Kosovu, u Albaniji i Makedoniji (koji imaju vezu sa italijanskom mafijom) postali su nove ekonomske elite, često povezane sa biznis interesima zapada. Za uzvrat, financijske zarade od droge su se ponovo koristile za druge ilegalne aktivnosti (i obratno) uključujući široku trgovinu bijelim robljem između Albanije i Italije. Albanske kriminalne grupe koje su operisale u Milanu, "su tako ojačale od vođenja te trgovine (prostitucije), da su im moć i uticaj postali jači i od Kalabrijanaca." [24]

Primjena ovog "jakog ekonomskog lijeka" pod vodstvom Washingtonskih Bretton Woods institucija, je doprinijela raspadu albanskog bankarskog sistema i ubrzala propast albanske ekonomije. Haos koji je ovo uzrokovalo, je omogućio amerčkim i evropskim transnacionalnim kompanijama da se pažljivo postave. Nekolicina zapadnih petrolejskih kompanija uključujući Occidental, Shell i British Petroleum, su lakomo gledali na ogromne i neistražene naslage nafte u Albaniji. Zapadni investitori su isto tako buljili na široke rezerve kroma, bakra, zlata, nikal i platinuma u Albaniji... Njemački Adenauer Fond je urgirao u pozadini događaja u ime njemačkih interesa u rudarstvu. [25]

Berishin ministar odbrane u Albaniji Safet Zoulali (za koga se navodi da se bavio ilegalnom trgovinom nafte i droge), bio je arhitekta sporazuma sa njemačkom kompanijom Preussag (predavajući im kontrolu nad albanskim rudnicima kroma) koja se takmičila protiv konkurentskih ponuda američkog konsortijuma Macalloy Inc. u zajednici sa kompanijom Rio Tinto Zimbabwe (RTZ). [26]

Ogromne količine narko-dolara su se ponovo koristile i prale u programima privatizacije, koji su doveli do kupovine državne imovine od strane mafija. U Albaniji je program privatizacije skoro preko noći doveo do stvaranja klase veleposjednika, koji su postali dosljedni predvodnici kapitalističkog "slobodnog tržišta". Ova klasa ljudi u sjevernoj Albaniji je stupila u vezu sa "familijama" Guegue, koje su pak bile povezane sa Demokratskom Partijom Albanije.

Najveća albanska finansijska "piramida" VEFA Holdings je bila osnovana od strane "familija" Guegue iz sjeverne Albanije sa podrškom zapadnih bankarskih interesa. Ovu "piramidu" je kontrolisala Demokratska Partija Albanije pod vodstvom Sali Berishe (1992-97). VEFA je bila pod istragom u Italiji u 1997. zbog svojih veza sa Mafijom, koja je navodno koristila VEFA-u za pranje ogromnih suma prljavog novca. [27]

Prema jednom izvještaju štampe (baziranom na izvorima obavještajnih službi), neki visokorankirani članovi albanske vlade tokom predsjedničkog termina Sali Berishe, uključujući članove kabineta, i članove tajne policije SHIK, su se navodno bavili trgovinom droge i ilegalnim oružjem u Kosovu:

(...) Ove optužbe su veoma ozbiljne. Tvrdi se da su droga, oružje, krijumčaranje cigareta bili regulisani od strane kompanije koju je otvoreno vodila vladajuća albanska Demokratska Partija, Shqiponja (...). Tokom 1996, ministar odbrane Safet Zhulali [navodilo se] da je zloupotrijebio svoj položaj da organizuje prevoz oružja, nafte i krijumčarenje cigareta. (...) Tvrdi se da baroni droge iz Kosova (...) nekažnjeno operiraju u Albaniji, i većina transporta heroina i drugih droga preko Albanije iz Makedonije i Grčke, na putu prema Italiji, je organizovana od strane SHIK-a, tajne državne policije (...). Obavještajni agenti su uvjereni da se lanac komande ovih kriminalnih radnji proteže sve do vrha i nisu se kolebali da objave imena tih ministara u svojim izvještajima. [28]

Uprkos prisutnosti velikog kontingenta američkih trupa na albansko-makedonskoj granici od 1993, sa mandatom da prisile embargo, trgovini droge i oružja je bilo dopušteno da prosperiše. Zapad je ovome progledao kroz prste. Zarade od droge i nafte su se koristile za financiranje kupovine oružja (često u obliku direktne razmjene): " Sa isporukama nafte u Makedoniju (zaobilazeći grčki embargo) [1993-4.] se može pokriti trošak heroina, kao sa isporukama kalašnjikovih pušaka albanskoj 'braći' na Kosovu." [29]

Sjeverni plemenski klanovi ili "fares" u Albaniji su isto tako razvili veze sa Italijanskim kriminalnim sindikatima. [30] Zauzvrat, ovi drugi su odigrali ključnu ulogu u krijumčaranju oružja preko Jadrana u albanske luke Dures i Valona. Početkom 1992, oružja koja su ulazila u Kosovo su bila pretežno malokalibarska uključujući Kalashnikov AK-47 puške, RPK i PPK puškoautomate, teške puškoautomate od 12,7 kalibra, itd.

Zarade od trgovine drogom su omogućile OVK da veoma brzo razviju silu od 30.000 boraca. Nedavno, OVK je nabavila savremenije naoružanje uključujući protiv-avionske i protiv-oklopne projekte. Prema izjavi Beograda, neki fondovi su došli direktno iz CIA-e "kroz takozvanu 'Vladu Kosova' sa sjedištem u Ženevi u Švicarskoj. Njen biro u Washingtonu

zapošljava kompaniju za javne odnose Ruder Finn-ozloglašenu zbog svojih kleveta protiv beogradske vlade.” [31]

OVK je isto tako nabavila elektronske sprave za osmatranje terena, koje im omogućuju da primaju NATO-vu satelitsku informaciju o pokretima Jugoslovenske Armije. Tvrdi se da se OVK-ov kamp za obuku u Albaniji “usredsređuje na obuku teškim naoružanjem-raketnim granatama, topovima srednjeg kalibra, korištenju tenkova i transportera, kao i komunikacija i komandi i kontrola.” (Prema izvorima iz jugoslovenske vlade). [32]

Ove opširne isporuke oružja OVK-u su usklađene prema geopolitičkim ciljevima zapada. Nije iznenađujuće da je internacionalna medija “zaglumljujuće tiha” na pitanju trgovine oružjem i droge na Kosovu. Prema riječima izvještaja Geopolitičkog Posmatrača Droge iz 1994: “rasturanje [droge i oružja] se jednostavno cijeni prema svojim geostrateškim posljedicama (...). Na Kosovu, trgovina i krijumčarenje droge i oružja potpaljuje geopolitičke nade i strahove”... [33]

Sudbina Kosova je već bila pažljivo isplanirana prije potpisivanja Daytonskog sporazuma iz 1995. NATO je ušao u nezdrav “brak iz interesa” sa mafijom. “Borci za slobodu” su postavljeni na poziciju, trgovina droge je omogućila Washington i Bonn da “financiraju konflikt na Kosovu” sa krajnjim ciljem destabilizacije beogradske vlade i potpune ponovne kolonizacije Balkana. Posljedica toga je uništenje cijele države. Zapadne vlade koje učestvuju u NATO operaciji snose punu odgovornost za smrt civila, osiromašenje i etničkih Albanaca, i srpskog stanovništva, i loše stanje onih koji su bili brutalno iskorijenjeni iz gradova i sela Kosova kao posljedica bombardovanja.

Notes:

1. Roger Boyes and Eske Wright, Drugs Money Linked to the Kosovo Rebels, The Times, London, Monday, March 24, 1999.

2. Ibid.

3. Philip Smucker and Tim Butcher, “Shifting stance over KLA has betrayed’ Albanians”, Daily Telegraph, London, 6 April 1999

4. KDOM Daily Report, released by the Bureau of European and Canadian Affairs, Office of South Central European Affairs, U.S. Department of State, Washington, DC, December 21, 1998; Compiled by EUR/SCE (202-647-4850) from daily reports of the US element of the Kosovo Diplomatic Observer Mission, December 21, 1998.

5. “Rugova, sous protection serbe appelle a l’arret des raides”, Le Devoir, Montreal, 1 April 1999.

6. See Alfred W. McCoy, The Politics of Heroin in Southeast Asia, Harper and Row, New York, 1972.

7. See John Dinges, Our Man in Panama, The Shrewd Rise and Brutal Fall of Manuel Noriega, Times Books, New York, 1991.

8. “The Dirtiest Bank of All,” Time, July 29, 1991, p. 22.

9. Truth in Media, Phoenix, 2 April, 1999; see also Michel Collon, Poker Menteur, editions

EPO, Brussels, 1997.

10. Quoted in Truth in Media, Phoenix, 2 April, 1999).

11. Ibid.

12. Geopolitical Drug Watch, No 32, June 1994, p. 4.

13. Sean Gervasi, "Germany, US and the Yugoslav Crisis", Covert Action Quarterly, No. 43, Winter 1992-93).

14. See Daily Telegraph, 29 December 1993.

15. For further details see Michel Collon, Poker menteur, editions EPO, Brussels, 1997, p. 288.

16. Truth in Media, Kosovo in Crisis, Phoenix, 2 April 1999.

17. Deutsche Presse-Agentur, March 13, 1998.

18. Ibid.

19. Daily News, Ankara, 5 March 1997.

20. Quoted in Boyes and Wright, op cit.

21. ANA, Athens, 28 January 1997, see also Turkish Daily News, 29 January 1997.

22. Brian Murphy, KLA Volunteers Lack Experience, The Associated Press, 5 April 1999.

23. See Geopolitical Drug Watch, No. 35, 1994, p. 3, see also Barry James, in Balkans, Arms for Drugs, The International Herald Tribune, Paris, June 6, 1994.

24. The Guardian, 25 March 1997.

25. For further details see Michel Chossudovsky, La crisi albanese, Edizioni Gruppo Abele, Torino, 1998.

26. Ibid.

27. Andrew Gumbel, The Gangster Regime We Fund, The Independent, February 14, 1997, p. 15.

28. Ibid.

29. Geopolitical Drug Watch, No. 35, 1994, p. 3.

30. Geopolitical Drug Watch, No 66, p. 4.

31. Quoted in Workers' World, May 7, 1998.

32. See Government of Yugoslavia at <http://www.gov.yu/terrorism/terroristcamps.html>.

33. Geopolitical Drug Watch, No 32, June 1994, p. 4.

Originalni tekst možete naći na <http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=7996>

Tekst na srpskom jeziku možete naći na <http://www.wsws.org/sh/1999/apr1999/kla-a10.shtml>

Michael Chossudovsky je profesor ekonomije na Ottawskom Univerzitetu i autor Globalizacija Bijede (The Globalisation of Poverty), Uticaji Reformi IMF-a i Svjetske Banke (Impacts of IMF and World Bank Reforms), Mreža Zemalja U Razvoju (Third World Network), izdavačka kuća Penang and Zed Books, London, 1997.

The original source of this article is [Global Research](#)
Copyright © [Prof Michel Chossudovsky](#), [Global Research](#), 2008

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: [Prof Michel Chossudovsky](#)

About the author:

Michel Chossudovsky is an award-winning author, Professor of Economics (emeritus) at the University of Ottawa, Founder and Director of the Centre for Research on Globalization (CRG), Montreal, Editor of Global Research. He has undertaken field research in Latin America, Asia, the Middle East, sub-Saharan Africa and the Pacific and has written extensively on the economies of developing countries with a focus on poverty and social inequality. He has also undertaken research in Health Economics (UN Economic Commission for Latin America and the Caribbean (ECLAC), UNFPA, CIDA, WHO, Government of Venezuela, John Hopkins International Journal of Health Services (1979, 1983) He is the author of 13 books including The Globalization of Poverty and The New World Order (2003), America's "War on Terrorism" (2005), The Globalization of War, America's Long War against Humanity (2015). He is a contributor to the Encyclopaedia Britannica. His writings have been published in more than twenty languages. In 2014, he was awarded the Gold Medal for Merit of the Republic of Serbia for his writings on NATO's war of aggression against Yugoslavia. He can be reached at crgeditor@yahoo.com

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca

www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca